

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 14 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Juna 1926.

PATENTNI SPIS BR. 3660

JOŽE MIHELIČ IN DRUG, LJUBLJANA.

Pihalnik za lokomotive.

Prijava od 18. marta 1925.

Važi od 1. juna 1925.

Predmet izuma je jedan nov pihalnik za lokomotive sa kojim se postiže mnogo bolje i ravnomernije izgorevanje goriva nego sa pihalicima koji su bili do sada u upotrebi.

Pihalnik se sastoji iz jednog konusnog nastavka A, veza (držača) B, B1 i B2, spoljnog cilindra C, unutrašnjeg cilindra na čijem se unutrašnjem delu nalaze zubci koji služe za regulaciju i dva otvara za prolaz regulacione ose, mreže G, pločevinastog plašta E, i osovine D sa zubčanicima.

Cilindrični nastavak A, držači B, B1 i B2, i spoljašnji cilinder C izliveni su od livenog gvožđa ili drugog podesnog materijala i čine jednu celinu. Nastavak A, je pričvršćen šrafovima ili muterima na cev za isterivanje pare.

Unutarnji mobilni cilindar D izliven je i može se pomerati u spoljnem cilindru na niže prema potrebi. Za pomeranje cilindra D namešten zubčanik na osi G, koji zakačinje u zupčaste zareze urezane u samom cilindru D, i okretanjem osovine G može se vršiti pomeranje.

Osa G je utvrđena u svojim ležištima (lagerima) na spoljnem cilindru C.

Unutarnji cilinder po svojoj sredini ima suženi unutarnji prečnik, koji se ka ivicama konično proširuje, tako da je gornji prečnik otvoren manji od dolnjega za oko 20 mm.

Pločevinast plasti E, utvrđen je za spoljni cilinder i ka svojim krajnjim ivicama koso se penje. U produžetku plasti nalazi se mreža G, koja se rasprostire po celom dimnom prostoru.

Osa G je u spoju sa segmentom pri strojovodi i isti sa svoga mesta može regulirati

podizanje i spuštanje unutarnjeg cilindra, prema potrebi.

Pihalnik funkcioniра sa parom prihajajućom iz parnih cilindara, koja dolazi kroz nastavak A, i u istom se stisne. Ta para juri kroz unutarnji cilindar i svojim strujanjem vuče zrak iz sviju cevi za sagorevanje podjednako, tako da se sagorevanje vrši ravnomerno i potpuno nego do sada.

Prema opitima koje je pronašao izvršio na lokomotivi utvrđeno je da je potrebno trošiti i manje vode za oko 15% nego do sada.

Regulacija se vrši, kako je već opisano pomeranjem unutarnjeg cilindra. Najveći efekt postiže se kada je unutarnji cilindar na razmaku oko 90 mm. od nastavka A. A to je udešeno da ručica od strojovode stoji na znak „zu“, a kada je najmanji efekt onda stoji na znak „offen“ te je time olakšano strojovodi da može lakše prema potrebi regulirati.

Patentni zahtevi:

1. Pihalnik za lokomotive naznačen sti, što je načinjen iz dva dela, iz jednog nastavka A, i jednog cilindra C, u kome se nalazi uredaj za regulaciju.
2. Pihalnik za lokomotive prema zahtevu 1, naznačen sti, što je u cilindru C, namešten jedan unutarnji pokretni cilindar D, koji se pomoću uredaja spušta i diže prema potrebi.
3. Pihalnik za lokomotive prema patentnom zahtevu 1 i 2, naznačen sti, što se cilindar D, diže i spušta pomoću jedne ose

G, na kojoj je utvrđen jedan zupčanik, koji zalazi u zube usečene na unutarnjem delu cilindra D.

4. Pihalnik prema patentnom zahtevu 1, 2 i 3 naznačen sti, što je na spoljnjem cilindru

C utvrđen koso ploščevinast plašt E, koji služi da deli vučeni zrak tako, da isti sa delova nižih od donje ivice mobilnog cilindra ide kroz cilindar, a sa viših slojeva preko plašta u dimnik.

